

DÉLMAGYARORSZÁG

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

SZERDA, 1993. ÁPR. 7., 83/81.

ÁRA: 15 FT

■ **Árkosi: „Rendkívüli helyzet van”**

A színészek következnek?

A főrendező kijelentette, hogy a társulata iránti felelősségérzet nem engedi, hogy „felálljon”, megváljon a szege-di színházról, bár ha nem tar-tozna felelősséggel, megtenné. Leszögezte: tudja, hogy rend-kívül rossz gazdasági helyzet van az országban, a városban, a színházakban; éppen ezért dolgozott ki javaslatokat a ki-nevezése után, amelyekkel azt szerette volna elérni – akkor még egyetértésben a másik két

A balett folyó ügyei mellé – úgy tűnik – a színészek, sőt az operisták is felsorakoztatják a magukéit. Tegnap Árkosi Árpád főrendező értekezletre hívta össze a prózai társulat tagjait, hogy – mint mondta – tájékoztassa őket: fegyelmi eljárás lefolytatását kéri maga ellen, vagy az el-bocsátását, vagy egyéb igazgatói intézkedést – amiért nem fogadja el Kormos Tibornak, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatójának azt a döntését, hogy a prózai tago-zat „szabad bérkeretét” nem használhatja föl a jelenlegi tagok bérének emelésére.

tagozat vezetőjével –, hogy a jelenlegi szerkezetben kísérel-jék meg önálló tagozatgazdál-

kodással működőképesen tar-tani a háromtagozatú intéz-ményt. Lehet, hogy a művésze-

ti vezetők rosszul gazdálkodtak volna, de legalább megpróbál-ták volna azt az egyetlen irá-nyítási szisztémát, amit életké-pesnek tartanak. Az évad során nem kapott olyan választ a ja-vaslataira, ami perspektívát je-lenthetett. Legutóbb pedig olyan feljegyzést vett kézhez a bérügyeket taglaló igazgatósá-gi ülésről, amelynek tartalma alapján úgy gondolja: a bűnbak szerepét akarja ráosztani az igazgató, holott éppen Kormos döntése színház- és művészet-ellenes.

Az ág-bogas ügymenetet – amelyet levelek és feljegyzé-sek fölolvásával ismertetett (Folytatás az 5. oldalon.)

Szeged SC: már meleg vízre sem telik?

Úgy hallottam, a Postás-pályán legalább fűtenek... Fotó: Gyenes Kálmán (Cikkünk a 7. oldalon.)

■ **Új KRESZ jól seper**

Az öv derék szíj

■ Igazán nem áll szándékunk-ban pánikot kelteni, így gyor-san elmondjuk: a fenti, nem éppen a legesztétikusabb álla-potját mutató gépkocsi nem tegnap zúzódott szét; a fotó egy régebbi, súlyos Csongrád megyei balesetre emlékeztet. Sajnos ezt is, mint a hasonló esetek többségét, emberi mul-lasztás okozta, bár indokolt volna a kevésbé finomkodó fo-galmazás is.

A tragédiák elkerülésére – bárminő közhely – a megelő-zés tűnik leghatékonyabbnak; ennek érdekében Nagypén-te-ken a megyei rendőrkapitány-

ság 13 és 18 óra között, mint arról szerkesztőségünket még időben értesítették, „nagy-sza-bású, demonstratív jellegű köz-úti ellenőrzést” tart. Lesz min-den, ami autótolvajnak, mazso-lának és ittas vezetőnek ingere: traffipaxok tömkelege, moto-ros járőrök, szondák és – infor-mációink szerint – az ORFK egyik helikoptere is megtiszteli dél-alföldi légterünket. Az ak-cióról természetesen az ünnepi Délmagyarországon beszámo-lunk; addig olvassák érdeklő-déssel a 3. oldalon az új KRESZ-szabályok első hónapjának tapasztalatairól szóló cikket.

■ Az SZKP KB levéltárá-ból újabb dokumentum került elő!

Szeged város katonai parancsnokának gazdasá-gi és politikai helyettese magának Hruscsovnak tett jelentést 1957 elején az itteni állapotokról.

Olvashatunk arról, mi-be került a sztrájkoló vá-ro-s élelmezése, kik támo-gatták a megszilárduló új rezsimet, és kiket láttak el-lenségeiknek?

Hogyan látta egy szov-jet hivatalnok a szegedi

Feljelentették a várost

egyetemek és általában az értelmiség szerepét, hely-zetét ebben a folyamat-ban? Megszólaltattjuk a dokumentum fordítóját, aki tanúja, szereplője, sőt szenvedő alanya volt ezek-nek az eseményeknek. (So-rozatunk első része az 5. ol-dalon.)

Fölösleges volt a pánik az útlevel körül

Annak ellenére, hogy a bel-ügyminisztériumi nyilatkoza-tok világossá tették: rövid időn belül nem várható az illeték emelése, rendkívüli módon megnőtt az útlevelkérelmek száma. A kialakult helyzet enyhítése érdekében a Bel-ügy-minisztérium tájékoztatja az érdekelteket arról, hogy az 5 éves érvényességgel kiadott út-levelek illetéke nem változik, 1994. július 1-jéig pedig nem

kerül sor az útlevelek érvé-nyességi idejének módosításá-ra. A kormány hamarosan ilyen tartalmú törvényjavasla-tot terjeszt az Országgyűlés elé. A Belügyminisztérium egyúttal kéri mindazokat, akik útlevelének érvényessége a kö-zeljövőben nem jár le: kérel-met ne nyújtsanak be, útleve-lük cseréjét halasszák az év vé-gére, vagy a következő évre.

■ **Gyógykórház a Maros partján?**

Arany a vízben, iszapban

Fotó: Schmidt Andrea

Makón '56-ban fűrni kezd-tek. Egy csaknem fenéketlen, mély kutat, amely aztán sokat ígérő kincssel örvendeztette meg az ott élőket. Kellemesen lágy, bársonyos hévíz tört a felszínre, 41 fokra, amely nemcsak mosásra, főzésre volt jó. Amikor megépült az első ideiglenes medence, a „népla-vór”, lubickolni is lehetett benne. Ebből nőtt ki hat esztendő múltán a tisztasági-, termál- és strandüdő, amely – egészség-megőrző és gyógyító szerepet is vállalván – áhítózni kezdett a még megtisztelőbb gyógyfür-dő cím után. Sok víz lefolyt a Maroson, míg a hévíz gyógy-hatását szakemberek alapos vizsgálatok egész sorával bizo-nyították, és az intézményt az egészségügyi hatóságok gyógy-fürdővé nyilvánították. Úgy hírlik azonban: a makóiak öt-lettára is kimeríthetetlen, akár egy fenéketlen kút... (Ripor-tunk a 13. oldalon.)

■ **Kállay Kristóf adománya**

Munkácsy-réznyomat a szegedi múzeumnak

Állítólag minden kép-nek megvan a maga törté-nete. Ha a történet kissé ködös, akkor kész a kép mítosza. De azért a leg-több képet tiszta és szép történet övezi, mint pél-dául Munkácsy Mihály Krisztus mellképe című réznyomatát. Munkácsy 1880 körül Krisztus Pilá-tus előtt című képéhez elő-tanulmányként készítette. A kép tegnaptól látható a Móra Ferenc Múzeumban.

A történet ott kezdő-dött, hogy Kállay Kristóf nagykövet, a Magyar Mál-tai Lovagok Szövetségének elnöke (Kállay Miklós egy-kori miniszterelnökünk

fia) a velencei pátriárkával meglátogatta Gyulai End-re Szeged-csanádi megyés-püspököt. A nagykövet többek között a múzeum-ban látható műalkotásokat is megtekintette, ahol ed-dig két Munkácsy kép tar-tozott az állandó kiállítás anyagához. Ekkor döntött úgy Kállay Kristóf úr, hogy a múzeumnak ado-mányozza a Munkácsy réznyomatot.

Talán egyszerűnek tű-nik a történet, mindenese-re a végeredmény nagysze-rű: a réznyomatot ezentúl bárki láthatja.

P. Sz.